

Viljo kertoo Arville 1946 sukujuhlista:

Helsinki 18.11.1946

Rakas Veli,

Nyt tässä on sitten pidetty sukukokousta useampia päiviä. Lauantaina oli seurakuntasalissa pääjuhla jossa Ottolivari piti lyhyehkön tervetuliaispuheen, Tuomi lauloi ja Paavo luki otteita isoisän muistioistaan ja kuvauksia Liuksialan elämästä. Viime mainittu oli aika pitkä ja vähän ikävystyttävä vanha isoäidin ylistyssaarna. Hauskimpana numerona esitti Aarno L. lapsille tarkoitetun nukketeatterin kaikille. Lopuksi oli esittely sukuhaaroittain, jossa lyhyesti selostettiin sekä läsnäolijat että poissa olleet. Hauskimman vaikutelman muodosti vapaa seurustelu kahvin ääressä, jossa oli tilaisuus tutustua suvun nuoreen polveen ja uusiin sukuun tulleisiin, joita oli paljon minullekin outoja. Otto lin selostuksesta jäi mieleeni, että suvun kokonaisvahvuus nykyhetkellä on 182 aviosiiptä mukaan luettuina ja kun näistä oli paikalla kai 153 niin sopi siihen sekä tuttua että tuntematonta. Tilanteen helpottamiseksi oli Otto lin toimesta Nöpö valmistanut juhlasalin seinälle sukuvanhempien luettelon rengastaen erivärisin renkain eri haarat ja sisään tullessa kiinnitettiin jokaisen rintaan nimilappu, asianmukaisen sukuhaaran värirengas ja nimi lapussa. Se helpotti paljon kun tuli outo naama eteen niin heti väristä jo huomasi että tuo on nyt sitten Minnan, Alfredin tai niin edespäin jälkeläisiä ja naamataulusta jo sitten melkein arvasi kenen lapsia ellei tuntenut. Suurin piirtein minä kyllä vanhan ja keskipolven tunsinkin mutta pikku tenavat, joita oli kai yli 20 oli hauska tarkkailtava. Suurin osa niistä taisi kyllä olla Virkkusen poikien perillisiä, mutta paljon oli muitakin. Paavon poikien rouvat olivat myös minulle outoja. Illalla kokoonnuttiin sitten Antti Tulenheimolle, jossa kahvin ja voileipätarjoilun ohessa oli tanssi päätyönä. Se tuntui olevan kovin mieleen varhaisnuorisolle, jonka toimesta koko homma olikin saatu pystyyn. Siellä ne pyörivät Anja, Raili, Liisin työt ym. samanikäisten poikasten kanssa iloisella mielellä. Kavaljeereina oli esim. Harri, Apajalahden, Tulenheimojen ym. pojat. Hauska niitä oli seurailta. Tulipa tuolla pari kiperää vielä näytettyä malliksi nuoremmillekin. He puolestaan esittivät puolalaisen masurkan, joka miesten osaamattomuuden tähden painui hiukan alle keskitason, mutta näin sukulaisten piirissä oli hauska nähtävyys.

Ihmettelet jo kai mihin unohtui lähettämäsi kuvaus Isästä. Luulin jo itsekin sen jäävän Otto livarin sukuarkistoon, mihin se oli tarkoitettukin, mutta kun koko suku kokoontui sitten vielä sunnuntaina Einon-päiville Tulenheimolle niin pyysi O-I siellä minua sitten sen lukemaan jonka sitten teinkin. Kovin olivat ihastuneita kuvauksiisi ja kuuluipa joukosta todisteita sekä puolesta että vastaan kuten esim. papan ja Rongainin mummun elokuva-aiheesta. Aune kuului arvelevan että lieneekö tuo totta mutta heti oli tusinan verran toisia vakuuttamassa että juu juu kyllä minä muistan jne.

Tässä kohdassa minä nyt hyppään juhluksivauksesta takaisin kirjeeseesi, josta kiitän samoin kuin yllämainitusta papan kuvaamisesta, mutta kun kirjoitit tehneesi pitemmän laitoksen jonka karsit tähän muotoon syystä että ehtisin sen lukea 10-15 min niin pyydän että lähettäisit sen pitemmänkin kappaleen tänne, että antaisin sen O-Ille sukuarkistoon liitettäväksi. Jotkut kohdat kuten se Sarvilahden juttu voi olla pitemmin kuvattuna hausempi, ehkä ainakin selvempi. Tulin tässä muuten ajatelleeksi ettei olisi hullumpaa, että me muutkin kirjoittaisimme saman tyyllisen sepustuksen, josta sitten voisi koota yhteenvedon, joka jäisi muistoksi meidän lapsille. He kyllä muistavat ukin, mutta varmasti hyvin vähän pikku piirteitä, jotka selventäisivät heille ukin luonteen ym. Mamma oli pirteänä mukana kaikissa tilaisuuksissa ja kirjoittaa kai sinulle oman selostuksensa näistä juhlista. Ilmarista ja Otosta ei ainakaan kukaan minulta kysynyt mitään ja eiköpa heillä taida paljon ystäviä ollakaan näissä sukulaisperheissä.

Missään tilaisuudessa ei minulle sattunut tilaisuutta jossa olisin voinut ”pluffata” Antille jotain sinusta kun aina oli suuri sukulaisperhe ympärillä. Minusta olisi melkein selvempi kun kirjoittaisit hänelle suoraan itse ja pyytäisit häntä järjestämään siirron itsellesi. Hän tuntuu muuten hyvin herttaiselle ja sukulaisrakkaalle.

Jaakko M tuntuu kovin innostuneelle metsämiehelle. Suunniteltiin vähän yhteistä metsästysreissua joululomalla Saloohoon, saa nyt sitten nähdä, mahtaako siitä mitään tulla. Pyysihän tuo Sorolassakin käymään, Lasse sen sijaan ei puhunut mitään sinne päinkään.

No johan tässä nyt tuli sepustusta kerrakseen. Alkaakin jo raukaisemaan nuo juhlimiset kun menivät aika myöhäiseen.

Terveisit vaan teille kaikille

Veli Viljotta